

Predmet: Boro Trbojević –Grubišno polje

Okružni sud u Beogradu, Veće za ratne zločine

Poslovni broj predmeta: K.V. 5/08

Broj optužnice: KTRZ 4/07

Optužnica podignuta: 21.05.2008¹.

Tužilaštvo: Nebojša Marković, zamenik Tužioca za ratne zločine

Krivično delo: ratni zločin protiv civilnog stanovništava iz čl. 142. stav 1. KZJ

Optuženi: Boro Trbojević

Branilac: advokat Željka Tomljenović

Sudsko veće: sudija Snežana Nikolić-Garotić, predsednica Veća

sudija Vesko Krstajić, član Veća

sudija Vinka Beraha-Nikićević, član Veća

Glavni pretres: 26. septembar 2008.

Izveštaj: Mirjana Lazić, posmatrač FHP-a

Glavni pretres je počeo čitanjem optužnice.

Optužba tereti optuženog Trbojevića da je u periodu od 13.08.1991. do 31.10.1991. godine na području opštine Grubišno Polje, kao pripadnik samoorganizovanih naoružanih formacija građana srpske nacionalnosti tzv. *Bilogradskog odreda*, učestvovao u napadu na civilno stanovništvo, u uzimanju i zatvaranju talaca i njihovom mučenju, te u nečovečnom postupanju prema civilnom stanovništvu kao i vršenju ubistva civila.

Optuženi se izjasnio da nije kriv.

Saslušanje optuženog Bora Trbojevića

Optuženi je do 13.08.1991. godine živio u Grubišnom Polju. Tog dana, dok je bio na poslu u Velikoj Barni, čuo je od komšije Steva Bosanca da su u njihovo selo došli *crnokošuljaši* i da su svi meštani Srbi rešili da pobjegnu u šumu. Zajedno sa suprugom i dvoje dece prebegao je u Veliku Peratovicu, gde se smestio u kući svoje tetke Cvete Trbojević. Istog dana Stevo Bosanac i on otišli su u Štab tzv. Bilogorskog odreda, koji je bio smešten u vikendicu Gojka Lalića, javili se komandantu Radivoju Čakmaku i zadužili oružje.

U toku dana po njega su došli Lazo i Nikola Savatović i Branko i Pajo Kosanović i rekli mu da krene sa njima da obave neki zadatak. Na putu Grubišno Polje – Virovitica su se zaustavili i njemu rekli da ode u šumu prema Gornjoj Rašanici i čuva stražu. Oni su zatim na putu zaustavili vozila u kojima su bila trojica Hrvata Ivica Veraš, Vlada Radošević i jedan njemu nepoznat, koji su išli u Viroviticu po džakove za barikade koje je pravila hrvatska vojska. Lazo ih je pretresao, oduzeo oružje i vezao ruke. Odveli su ih kamionom u Štab, zatim ih zatvorili u jednu sušaru a posle nekoliko dana prebacili su ih u podrum osnovne škole, gde je bio oformljen zatvor. Komandir zatvora bio je Bogdan Trbojević zvani Božo, koji je imao spisak zarobljenika. Nakon nekoliko dana određen je da bude stražar u toj školi. Kasnije je čuo da su ljude hapsili da bi ih razmenili za Miću Stanića, Spasu Miloševića, Dragana Mačaka i druge Srbe, koje su zarobili Hrvati. Zatvorenike su povremeno ispitivali komandant Čakmak

---

¹ Optužnica je precizirana na glavnom pretresu 27.05.2009. godine.

i komandant seoske policije Milenko Stojić. Tokom ispitivanja povremeno je čuo kuknjavu, ali nije smeo da vidi o čemu se radi.

Nakon nekoliko dana [20.08.1991.] odred je zarobio još ljudi iz seka Topolovica, tako da je ukupno bilo 20-ak zarobljenika. Nije bio u opkoljavanju Topolovice, tako da nije bio u dvorištu pokojnog Mateje Kotarana, nije bacao bombe na tavan kuće gde su bili civili niti razdvajao žene od muškaraca. Tog jutra je bio u Velikoj Peratovici, pomagao u vojničkoj kuhinji, ali je čuo neku pucjavu koja je dolazila iz pravca Topolovice. Popodne je otišao sa Brankom Kosanovićem da vide šta se tamo dešava. Videli su neke žene koje su kukale u dvorištu jedne kuće i video je Đorđa Rogoža, pripadnika odreda, zajedno sa mladim Željkom Selašem u senjaku. Željko je kasnije takođe zatovren u školi. Kako je hapšenje već bilo završeno vratili su se u svoje selo. Zarobljenike je video tek uveče kod komande. Seća se Željka i Vlade Lovrenca, Mate Peteka, Milana Bilovića, Mate Kotorana, Milana Strage, jednog Ive i Vladimira Špiraleca. Čuo je da je bombu na kuću Anke Kotaran bacio Milivoje Čakmak.

Dok je obavljao dužnost čuvara nikada nije tukao zarobljenike, već im je donosio hranu, vodu i cigarete. Svi zarobljenici su bili u civilu jer su mnogi uhapšeni u svojim kućama. Broj zarobljenika se menjao jer su neki razmenjeni. Veraš i Radošević su prvi razmenjeni, kasnije su još neki, dok su šestorica ostala još uvek u zatvoru kada je on otišao iz sela. Kasnije je čuo da su ta šestorica ubijeni, ali ne zna ko ih je ubio.

Napustio je Veliku Peratovicu 31. oktobra 1991. kad je počelo bombardovanje sela od strane hrvatskih snaga. Po naredbi komandanta Čakmaka učestvovao je u pakovanju naoružanja i stvari iz crkve. Kada su završili utovar oružja u kamione Steva Bosanac i on su se pridružili koloni koja je išla za Srbiju.

Smatra da je greškom opušten i da je Bora o kome priča preživeli Vandal Šklebek verovatno Bogdan Trbojević.